

Sygn. akt III AUa 1173/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie Wydział III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Krystian Serzysko (spr.)
Sędziowie:	SSA Feliksa Wilk SSA Agata Pyjas - Luty
Protokolant:	sekr. sądowy Barbara Dudzik

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2013 r. w Krakowie

sprawy z wniosku **B. B.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w K.**

o datę przyznania dodatku pielęgnacyjnego

na skutek apelacji wnioskodawczyni B. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie Wydziału VII Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 3 lipca 2012 r. sygn. akt VII U 650/12

o d d a l a apelację.

sygn. akt III AUa 1173/12

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 27 marca 2012 r.

Wyrokiem z dnia 3 lipca 2012 r. Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił odwołanie B. B. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w K. z dnia 26 stycznia 2012 r.

Sąd Okręgowy ustalił, że orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS B. B. została uznana za niezdolną do samodzielnej egzystencji do 30 września 2012 r. Za datę powstania niezdolności do samodzielnej egzystencji przyjęto październik 2011 r. Wniosek o dodatek pielęgnacyjny skarżąca złożyła w dniu 30 listopada 2011 r. Sąd zważył, że odwołanie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie. W myśl art. 129 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Ogólną

zasadą prawa emerytalno-rentowego jest, że świadczenia wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do renty (tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. Reguła powyższa wyklucza możliwość wstecznego wypłacania świadczeń, tj. za okres po nabyciu prawa, a przed złożeniem wniosku, co w literaturze przedmiotu uzasadnia się zapobieganiem powstawaniu zjawiska kapitalizacji świadczeń. Zob. wyroki SN z dnia 7 kwietnia 1994 r.: II URN 9/94 (OSNAPiUS 1994, nr 3, poz. 48) i II URN 10/94 (OSNAPiUS 1994, nr 3, poz. 49); z dnia 20 listopada 2001 r., II UKN 607/00 (OSNPUSiSP 2003, nr 16, poz. 188) oraz wyroki SA: w Białymstoku z dnia 14 listopada 2001 r., III AUa 568/01 (OSA 2002, z. 12, poz. 43) i w Warszawie z dnia 17 czerwca 1998 r., III AUa 473/98 (LEX nr 34836). Istotnie, jak wskazuje skarżąca, lekarz orzecznik ZUS za datę powstania u niej niezdolności do samodzielnej egzystencji przyjął październik 2011 r. Jednakże wniosek o dodatek pielęgnacyjny skarżąca złożyła, wprawdzie pod dniem nabycia prawa do świadczenia, ale dopiero w dniu 30 listopada 2011 r. Tym samym, niemożliwym było wypłacenie jej świadczenia za okres poprzedzający złożenie w/w wniosku. Zważywszy na powyższe w oparciu o powołane przepisy oraz na zasadzie art. 477⁽⁽¹⁴⁾⁾ § 1 k.p.c. sąd, uznając zaskarżoną decyzję za prawidłową, oddalił odwołanie.

Apelację od wyroku złożyła B. B. wnosząc o ponowne rozpatrzenie sprawy i sprawiedliwy wyrok, o wypłatę dodatku pielęgnacyjnego za październik 2011 r. W uzasadnieniu podniosła, że wyroki SN powołane w uzasadnieniu wyroku mają się nijak do jej sprawy, gdyż dodatek pielęgnacyjny przyznawany był po raz pierwszy, więc co miałoby się skapitalizować. Sąd powołując się na ustawę o emeryturach i rentach z FUS pominął art. 133 § 1 pkt 2, który dopuszcza wypłatę świadczeń za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc złożenia wniosku. Sąd pominął także fakt powtórnego pobytu w szpitalu. W sytuacji ciężkich schorzeń i bezpośredniego zagrożenia życia nie jest możliwe gromadzenie dokumentów do ZUS. Ustawodawca mając na uwadze takie sytuacje zezwala na wypłatę świadczeń wstecz zgodnie z powołaną ustawą. Sąd powołuje się na konsekwencje wynikające ze włoki złożenia wniosku, pomija zaś fakt pobytu w szpitalu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja jest bezzasadna.

Prawidłowo powołał się sąd pierwszej instancji na treść art. 129 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) zgodnie z którym świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Dodatek pielęgnacyjny jest świadczeniem przyznawanym na wniosek zainteresowanego (art. 116 ust. 1 ustawy), zatem jego wypłata w niniejszej sprawie nie mogła nastąpić za okres wcześniejszy niż 1 listopada 2011 r., w którym to miesiącu ubezpieczona złożyła wniosek o jego przyznanie.

Zarzuty apelacji nie zasługują na uwzględnienie. Powołane przez sąd pierwszej instancji orzecznictwo sądów nie w pełnym zakresie odnosi się do sytuacji skarżącej, ale ma obrazować przyjętą przez ustawodawcę zasadę wypłacania świadczeń od miesiąca złożenia wniosku. W niniejszej sprawie nie znajdzie zastosowania art. 133 ust. 1 pkt 2 ustawy, ponieważ dotyczy on ponownego ustalania przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, a jak sama skarżąca podnosi w apelacji, był to jej pierwszy wniosek o przyznanie dodatku pielęgnacyjnego. Ponadto opisana w tym przepisie sytuacja dotyczy błędu organu rentowego popełnionego przy wcześniejszej odmowie świadczenia lub przyznaniu świadczenia w zaniżonej wysokości. Nie dotyczy to stanu faktycznego niniejszej sprawy. Ustawodawca nie przewidział wreszcie możliwości wypłaty świadczenia za okres wcześniejszy niż miesiąc złożenia wniosku (poza cytowanym art. 133 ustawy), nawet w przypadku obiektywnych okoliczności uniemożliwiających złożenie wniosku, jak podnoszony w apelacji fakt pobytu w szpitalu. Jednocześnie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych wykluczone jest stosowanie zasad współżycia społecznego. Przepisy z tego zakresu muszą być ściśle stosowane.

Wobec powyższego na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w sentencji wyroku.